

gangen, skulle alle baade 22aarige og muligen tillige 21aarige og 20aarige møde paa Sessionen, og saa udtager man af det tjenstdygtige Mandskab dem, som det er fornødent at udtage for at opfylde Bestemmelserne i Hærlovens § 10, men der udover agter jeg ikke at gaa. Hvorledes det kan praktiseres, derom skal jeg forelægge det Udvalg, der faar med denne Sag at gøre, fuldstændige Planer og Oplysninger.

Et æret Medlem har ønsket at faa Oplysning om, hvorvidt Ministeriet tænkte paa at fremsætte Forslag til Lov om en Værneskat. Det var det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich), der rettede denne Forespørgsel. Jeg skal svare det ærede Medlem, at det er et Spørgsmaal, som ofte har været under Overvejelse; det var under Overvejelse i Forsvarskommissionen og har været under Overvejelse her i Tinget, og en tidligere Forsvarsminister har forelagt Forslag derom. Men selv om dette Spørgsmaal stadig er Genstand for Ministeriets Overvejelse, finder jeg dog ikke i Øjeblikket Anledning til at berige Folketinget med flere Skattelovforslag — vi have jo et ret rundeligt Antal allerede i Aar —, og dette Spørgsmaal kræver en nøje og omhyggelig Overvejelse. Jeg vil derfor ikke love det ærede Medlem, at jeg i den nærmeste Fremtid er parat til at fremsætte Lovforslag herom. Men der er meget i Tanken, der taltaler mig, og hvis man kan finde en Form, der passer til vore Forhold, skal jeg, naar Tid og Lejlighed dertil gives, fremsætte et saadant Forslag.

Mægaard: Som fremhævet af den højtærede Justitsminister ere de Spørgsmaal, der ere rejste under denne Behandling, af en saadan Art, at de rettest forhandles i det eventuelle Udvalg. Der er dog en Sag, som jeg gerne vil tillade mig allerede nu at komme ind paa, nemlig det Spørgsmaal, som blev fremdraget af det ærede Medlem fra Holstebro (Mølgaard-Nielsen), som henstillede, at vi forandrede Bestemmelsen i Lovforslagets § 17 saaledes, at den værnepligtige, der er hjemsendt fra sin Afdeling, ikke skal give Møde paa den anden Session efter Hjemsendelsen, men paa den første. Det ser selvfølgelig meget tiltalende ud, og jeg skal ikke have det mindste imod, at en saadan Henstilling imødekommes, og det kan ogsaa godt være, at vi kunne gøre det paa et senere Stadium af Forhandlingerne, men jeg vil blot gøre opmærksom paa, at skal man imødekomme denne Henstilling, kan man ikke imødekomme den, der blev fremsat af

det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) og vistnok tiltraadt af det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov), at man skulde etablere Sessionerne paa et tidligere Tidspunkt af Sommeren. Man kan ikke foretage en Forandring af Sessionstiden uden ved at gaa bort fra September og Oktober. Saa skulde vi f. Eks. holde Session i Juli, og gøre vi det, vil det for de allerfleste af dem, der hjemsendes fra deres Afdelinger paa Grund af Sygdom, ikke være muligt at komme paa den første Session, det vil altsaa være nødvendigt for dem at vente til den, der holdes 2 Aar efter den, i Henhold til hvilken de ere udkrævne. Jeg mener derfor, at hvis vi skulde imødekomme den Henstilling, der er fremsat af det ærede Medlem fra Middelfart — og det er en Tanke, jeg godt kan give min Tilslutning —, ere vi nødt til at lade Bestemmelserne i § 17 staa, nemlig at den hjemsendte har Ret til at møde paa den første Session, men at man ikke er forpligtet til at behandle ham endeligt før paa den anden. Jeg gør opmærksom paa dette af den Grund, at hvis man skal imødekomme det ene af disse Krav, er jeg ikke sikker paa, at man kan imødekomme det andet, og jeg gør derfor det ærede Medlem fra Holstebro opmærksom paa, at det godt kan være, at hans Henstilling ikke kan tages til Følge i Udvalget.

Jessen: Maa jeg takke den højtærede Justitsminister for hans Udtalelse om, at han vilde forhandle nærmere i Udvalget om alle de Spørgsmaal, jeg havde fremdraget. Jeg gaar selvfølgelig ud fra, at den højtærede Minister stiller sig velvilligt til de Tanker, jeg fremsatte, og haaber derfor, at det skal lykkes at faa en Forbedring paa disse forskellige Punkter.

Jeg vil sige til den højtærede Forsvarsminister, at jeg selvfølgelig ikke har troet, at det var af Hensyn til den Behandling, de unge værnepligtige fik i Tjenesten, at man gik til at nedsætte Udskrivningsalderen til det 20de Aar. Jeg er klar over, at det var af helt andre Grunde. Jeg tør ikke bestride, at Tonen i Hæren er bedre nu end i min Tid. Der har jo været megen Tale om Tonen i Hæren, og jeg vil haabe, at den har forbedret sig noget, thi i den Tid jeg var Soldat, var det en stram Tone, det kan jeg forsikre, og det kunde jeg fremføre en Mængde Eksempler paa, hvad jeg dog ikke skal gøre. Det var ikke min Mening at kaste Skygge paa Hæren, det var kun min Agt at fremdrage noget, jeg mente var en Kendsgerning. Jeg skulde tage meget fejl, om der ikke til Trods for